

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

— Και νεώτερα;
— Ή Βουλή ...
— Ά, τόξορυμε, έξακολουθει τὴν ἐργασίαν της.
— Μάλιστα, έξακολουθει τὴν ἐργασίαν, τὴν δρούσαν ἡρ-
γεσ ... δηλαδὴ νὰ μὴ κάμη οὐδεμίαν ἐργασίαν.

Αύτὸς είνε ὁ διάλογος, τὸν δροῦσαν ἡργεσ περὶ τῆς φύσεως τοῦ
Βουλευτηρίου καὶ αὐτὴ είνε καὶ ἡ σλήθευσ. Δορυφόροι αἱ
συνεδριάσεις τὴν 5 μ. μ. ώραν καὶ τελείων τὴν 8 μ. μ.
καθ' ὅλον δὲ αὐτὸς τὸ διάστημα ἀπέραντος ὁ κ. Παπαγιαν-
νακόπουλος περὶ ἄλλων, ὁ κ. Πετρίδης περὶ ὄδατων καὶ
ὁ κ. Λεβιδης περὶ ἄλλων καὶ ὄδατων συγχρόνως.

Μία πρότασις:

Νὰ συστηθῇ ἔταιρια ἀνώνυμος, διὰ νὰ κάψῃ αὐτὴν τὴν
λίμνην.

Τί λέτενεν, Σεΐδη Τσιγρέν;

Καὶ χωρὶς ὅμως τούτου πολλοὶ ἐλπίζουν, ὅτι τὸ ἀτο-
πον αὐτὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ θεραπευθῇ ... ὅπό
τον κ. Πόρλα, ὅστις ἐδήλωσεν εἰς τὸν «Ἡλιον», ὅτι δὲν
θὰ ὑποστηρίξῃ πλέον τὸν κ. Τρικούπην.

Δὲν ἥλπιζον ὅμως ποτὲ τὸ νόσημα νὰ είνε κολλητικόν,
ἀλλ' ἐπεισθην περὶ τοῦ ἐναντίου, ἀμ' ὡς ἀνέγνων, ὅτι ἐλύ-
σαξε μία γαλῆ, ήτις ἔδηξεν ὀλόχληρον οἰκογένειαν.

«Η κατακευκζούμενη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ είκὼν τοῦ κ. Δη-
λιγιάννη δὲν πιστεύομεν νὰ είνε ἔνδειξις ἐκτιμήσεως τῆς
πατριωτικῆς ταύτης πορείας του. Άλλα πιθανὸν καὶ νὰ
είνε, διότι πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι κατ' ἔξοχὴν ἐν
Αἴγυπτῳ ἐπιπολαζον νόσημα είνε τὸ τῶν ὄφθαλμῶν.

Πολὺς κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας
περὶ φυλλαδίου πλαστής συντάξεως. Μετὰ τὴν πλαστὴν
σύνταξιν, τῆς δρούσας ὁ κ. Βαλεσκαμάχης ἀρθόνως κάμνει
χρῆσιν διαιλογίας, νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀνάκρισις ὀφείλει νὰ ἐρευ-
νήσῃ μῆπως καὶ οὗτος ἔχει παρόμοιον φυλλαδίον.

Τέλος πάντων δὲν ἔκαμεν ὁ Νέρων θὰ τὸ κάμη ὁ κ.
Συγγρός. Πρόκειται αὐτὸς νὰ κάψῃ ... — μὴ ἀνατοιχιάζετε
— τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου. Πρὸς τοῦτο συνέστη ἔταιρια
ἀνώνυμος μετ' ὀλίγον ὅμως θὰ σᾶς εἰπωμεν θμεῖς, ἐχει
πράγματι είνε τοιαύτη ἡ μῆπως είνε ... δυσώνυμος.

Άλλα τὸ σπανιότερον γεγονός τῆς ἐποχῆς μας είνε
καὶ θὰ μείνῃ ἡ ἀναδάσωσις τοῦ κ. Σεμιτέλου. Ο δια-

φύσεις τῆς Ἀντιγόνης — κατὰ τὸν κ. Κόντον — διὰ τῆς
μακρᾶς ἐπιμονῆς του, καὶ τῇ βοηθείᾳ ἐννοεῖται τοῦ κ.
Λεούση, κατώρθωσε νὰ μὴ θεωρήθει πλέον μεταξὺ ἡμῶν
πράγμα σπάνιον.

Τώρα καὶ δικαίωμα. Κόντος πρέπει νὰ παύσῃ γράφων τὸ
γνωστὸν ἐκεῖνο: «Ο κ. Σεμιτέλος σπανιζει ἐπιχειρημα-
τῶν» καὶ νὰ τὸν τιτλοφορῇ ως ἄλλους διὰ τῆς φασισμοῦ:
«Ο γεναδας αὐτός...»

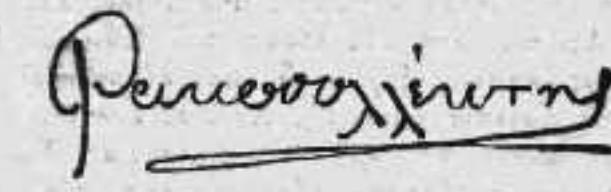
Μετὰ τὸ γεγονός τῆς ἀναδασώσεως προτείνομεν νὰ κα-
ταργηθῇ ἡ παροιμία: «Ολα τ' ἄλλα γένονται ἔκτος τοῦ
σπανοῦ τὰ γένια».

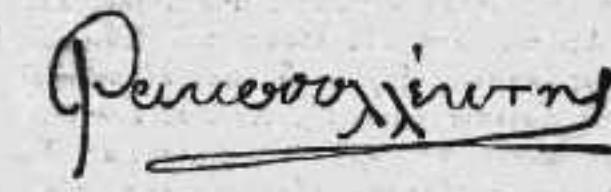
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

«Καὶ πρὸς τοῦτο, κύριοι, θέεδοθη ὁ δρακόντειος ὑπὲρ
τῶν ἀξιωματικῶν νόμος».

“Αγ. Γεωργαντάς.”

«Διὰ λεπτομερειῶν, κύριοι, θὲ ἐπικαλεσθῶ γενικούς
τινας λογαριασμούς.

“Ν. Βαλεσκαμάχης.”

— “Εβαλεις μάρτη:

— “Εγὼ ἔβαλα τώρα, ἀλλὰ σὺ πρέπει νὰ ἔχῃς
πάντας, γιὰ τὰ μὴ σὲ καίγ δ •“Ηλιος• σου.”